

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر طرحواره درمانی هیجانی بر دشواری تنظیم هیجان در مادران کودکان کم توان ذهنی

محل انتشار:

فصلنامه خانواده درمانی کاربردی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

صفورا کیوانلو - کارشناسی ارشد گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

محمد نیرمانی - استاد گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

سجاد بشرپور - استاد گروه روان شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: اهداف از پژوهش حاضر تعیین اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر طرحواره درمانی هیجانی بر دشواری تنظیم هیجان در مادران کودکان کم توان ذهنی بود. روش پژوهش: طرح این پژوهش آزمایشی از نوع پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه گواه و مرحله پیگیری بود. جامعه آماری پژوهش کلیه مادران دارای کودک کم‌توان ذهنی کمتر از پانزده سال شهرستان اردبیل در بهار سال ۱۳۹۹ بود. برای نمونه گیری با مراجعه به اداره بهداشتی شهر اردبیل از بین مراکز توانبخشی و مدارس استثنایی به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله، چهار مرکز و مدرسه انتخاب شد و تعداد ۴۰ نفر از مادران کودکان مبتلا به اختلال کم‌توان ذهنی را به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب و در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند. به منظور سنجش متغیرهای پژوهش از مقیاس دشواری تنظیم هیجان گرتز و رومر (۲۰۰۴) استفاده شد. گروه آزمایش طی ۱۰ جلسه، در معرض طرحواره درمانی هیجانی لیهی و همکاران (۲۰۱۵) به صورت گروهی قرار گرفتند و اعضای گروه گواه هیچ مداخله‌ای دریافت نکردند. تحلیل نتایج با استفاده از روش آماری واریانس اندازه مکرر صورت گرفت. یافته‌ها: نتایج نشان داد اثربخشی گروه درمانی مبتنی بر طرحواره‌های هیجانی بر دشواری تنظیم هیجان ($F=115.75$; $P<0.001$) معنی دار است و این تاثیر در مرحله پیگیری پایدار بود. نتیجه گیری: نتایج بدست آمده نشان داد گروه درمانی مبتنی بر طرحواره درمانی هیجانی می‌تواند در کاهش دشواری تنظیم هیجان موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی هیجانی، دشواری تنظیم هیجان، کم توانی ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1469315>

